



REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U SPLITU
Split, Sukoišanska 6

Poslovni broj: 13 P-178/2020-15

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Trgovački sud u Splitu, po sutkinji Rajani Buljan, u pravnoj stvari tužitelja Kate Mačković iz Osijeka, Martina Divalta 111, OIB: 39692904086, zastupane po punomoćnici Saši Pufler, odvjetnici u Osijeku, protiv tuženika LEUTAR d.o.o. u stečaju, Split, Doverska 15, OIB: 47805232684, zastupanog po stečajnom upravitelju Ivanu Suhari, a ovaj po punomoćniku Miji Jeličiću, odvjetniku u Splitu, radi naknade štete, nakon održane glavne i javne rasprave, zaključene 17. rujna 2021. uz sudjelovanje zamjenika punomoćnika tužitelja Ivana Duplančića, odvjetničkog vježbenika s položenim pravosudnim ispitom u Odvjetničkom društvu Ljubičić, Vrdoljak & Partneri d.o.o. iz Splita i punomoćnika tuženika Mije Jeličića, odvjetnika u Splitu, na ročištu za objavu presude 27. listopada 2021.

presudio je

I Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev koji glasi:

"I Nalaže se tuženiku LEUTAR d.o.o. u stečaju sa sjedištem u Splitu, Doverska 15, OIB: 47805232684, da tužiteljici Kati Mačković iz Osijeka, Martina Divalta 111, OIB: 39692904086, na ime naknade štete isplati iznos od 180.000,00 kn (sto osamdeset tisuća kuna), sa zakonskom zateznom kamatom koja na taj iznos teče od dana 29. veljače 2020. godine pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanje kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 3% poena, sve u roku od 15 dana.

II Nalaže se tuženiku LEUTAR d.o.o. u stečaju sa sjedištem u Splitu, Doverska 15, OIB: 47805232684, da tužiteljici Kati Mačković iz Osijeka, Martina Divalta 111, OIB: 39692904086, naknadi prouzročene troškove ovog parničnog postupka, sa zakonskom zateznom kamatom koja iznos parničnih troškova teče od presuđenja pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanje kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 3% poena, sve u roku od 15 dana."

III Nalaže se tužiteljici Kati Mačković da naknadi tuženiku LEUTAR d.o.o. u stečaju trošak postupka u iznosu od 12.812,50 kuna (slovima: dvanaest tisuća osamstodvanaest kuna i pedeset lipa), u roku od 15 (petnaest) dana,

dok se za više zatraženi iznos od 1.075,00 kuna zahtjev tuženika odbija kao neosnovan.

Obrazloženje

1.1. Tužiteljica je 20. svibnja 2020. ovom sudu podnijela tužbu protiv tuženika, radi naknade štete. Tužiteljica u tužbi navodi kako ima izlučno pravo na nekretnini upisanoj u zemljišnoj knjizi Općinskog suda u Osijeku, Zemljišnoknjižnog odjela Osijek, z.u. 20201, k.o. Osijek, sagrađenoj na kč. br. 6959, stambena zgrada i dvorište Martina Divala 111 i to: 8. etaža, 153/100000, stan 8/I na I katu koji se sastoji od: hodnika, kupaonice, kuhinje, ostave i dnevnog boravka ukupne korisne površine 28,91 m² te sporednog balkona površine 4,43 m², a vezano za koju nekretninu je postojalo upisano vlasništvo tuženika. Nadalje, tužiteljica u tužbi navodi kako je pravo vlasništva na navedenoj nekretnini stekla kupoprodajom od pravnog prednika tuženika s kojim je 23. siječnja 2009. tužiteljica sklopila Predugovor o kupoprodaji stana te da je tužiteljica istog dana, 23. siječnja 2009., na ime kupoprodajne cijene isplatila iznos od 33.000,00 EUR-a na žiro račun društva MD Profil d.o.o., sve sukladno navedenom predugovoru. Tužiteljica također navodi i da je 15. siječnja 2009. isplatila društvu Fundamentum d.o.o. Osijek polog za kupovinu stana u iznosu od 500,00 EUR-a. Nadalje, tužiteljica u tužbi navodi kako ista od isplate kupoprodajne cijene uživa zakonit, istinit i pošten samostalni posjed u kojem je nitko nije uznemiravao. Međutim, nakon donošenja rješenja o otvaranju stečajnog postupka nad pravnim prednikom tuženika, tuženik da je predložio prodaju nekretnina u svom vlasništvu, među kojima je i predmetna nekretnina koja je u izvanknjižnom vlasništvu tužiteljice. Predmetna nekretnina da je na temelju zaključka Trgovačkog suda u Splitu, poslovni broj St-484/2013-403 od 27. siječnja 2020. predana u posjed i vlasništvo kupcu Zdenku Kukučki, ali tužiteljica da još uvijek uživa posjed predmetne nekretnine. Nadalje, tužiteljica ističe kako je ista 28. veljače 2020. stečajnom upravitelju uputila izlučni zahtjev za primjenom odredbe članka 148. stavak 3. Stečajnog zakona. Predmetni zahtjev da je stečajni upravitelj tuženika odbio s obrazloženjem da punomoć nije valjana pa da tužiteljica taj nedostatak ispravlja podnošenjem ove tužbe i predlaže da sud donese presudu kojom će naložiti tuženiku da tužiteljici naknadi štetu u iznosu od 180.000,00 kuna, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama, a sve s obzirom na to da je nekretnina na kojoj tužiteljica ima izlučno pravo prodana u stečajnom postupku. Tužiteljica je predložila da sud u dokazne svrhe pregleda i pročita isprave i dokumentaciju koja je dostavljena uz tužbu: povijesni izvadak iz sudskog registra za tuženika, potvrdu o uplati društvu MD Profil d.o.o. od 23. siječnja 2009., potvrdu o uplati društvu Fundamentum d.o.o. od 15. siječnja 2009., izlučni zahtjev od 28. veljače 2020., Predugovor o kupoprodaji stana od 23. siječnja 2009., izvadak iz zemljišne knjige za predmetnu nekretninu, Ugovor o cesiji br. 100/09 od 23. siječnja 2009., zaključak Trgovačkog suda u Splitu, poslovni broj St-484/2013-403 od 27. siječnja 2020., očitovanje stečajnog upravitelja od 22. travnja 2020., predložila je da sud izvede dokaz saslušanjem tužiteljice, svjedoka Ane Dimšić, Marka Vučemić – Šimunovića te da izvrši uvid u spis Trgovačkog suda u Splitu, poslovni broj St-484/2013.

1.2. Sukladno odredbi članka 284. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine " broj 53/91., 91/92., 58/93., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 02/07., 84/08.,

96/08., 123/08., 57/11., 148/11., 25/13., 89/14. i 70/19. – dalje: ZPP) tužba je tuženiku dostavljena na odgovor.

1.3. Tuženik se u odgovoru na tužbu usprotivio tužbi i tužbenom zahtjevu te je naveo kako iz tužbe nije jasno koja je navodna osnova stjecanja prava vlasništva tužiteljice jer da tužiteljica u tužbi navodi kako je vlasništvo stekla na temelju kupoprodaje i dosjelošću. Međutim, jedna osnova da isključuje drugu pa tuženik osporava da je tužiteljica uopće stekla pravo vlasništva predmetne nekretnine. Nadalje, tužitelj ističe kako je pogrešno pozivanje tužiteljice na članak 148. stavak 3. Stečajnog zakona i to sve iz razloga što se stečajni postupak koji se vodi protiv tuženika kao stečajnog dužnika vodi sukladno odredbama Stečajnog zakona iz 1996. godine. Nadalje, tuženik ističe kako isti nema nikakvih saznanja vezanih za način plaćanja kupoprodajne cijene niti saznanja o tome je li izvršena obveza djelomičnog plaćanja pa da iz tog razloga osporava istinitost i vjerodostojnost potvrda o uplatama koje su tužiteljici izdale treće osobe. Naime, u knjigovodstvenim evidencijama tuženika da ne postoji nikakav dokaz o zaduženjima ili likvidaciji tražbina vezanih za sporni pravni odnos. Stoga, kako tužiteljica nije dokazala da je platila kupoprodajnu cijenu da nedostaje savjesnost posjeda tužiteljice pa da ista nije mogla niti steći pravo vlasništva. Nadalje, tuženik ističe i prigovor zastare predmetnog potraživanja te navodi kako na strani tuženika nije postojala protupravnost pa da tuženik ne može biti u obvezi tužiteljici naknaditi štetu. Tuženik predlaže da sud u dokazne svrhe izvrši uvid u spis Trgovačkog suda u Splitu, poslovni broj St-484/2013 i izvede da dokaz saslušanjem stečajnog upravitelja tuženika Ivana Sunare te da po provedenom postupku donese presudu kojom će odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan, uz obvezu tužiteljice da tuženiku naknadi trošak postupka.

1.4. Tužiteljica je u daljnjem tijeku postupka ustrajala u navodima iz tužbe te je navela kako je tužiteljica pravo vlasništva predmetne nekretnine stekla na temelju vršenja kvalificiranog posjeda kroz zakonom predviđeno vrijeme i to od 23. siječnja 2009., a koji posjed traje i dalje. U odnosu na navode tuženika koji se tiču isplate kupoprodajne cijene, tužiteljica je navela kako je kupoprodajna cijena isplaćena na ruke ovlaštenih osoba društva MD Profil d.o.o. i Fundamentum d.o.o. te je na tu okolnost predložila izvođenje dokaza saslušanjem svjedoka Ane Dimšić, Ane Petrešin, Zane Petrešina i Josipa Leutara.

1.5. Tuženik je tijekom postupka ustrajao u navodima iz odgovora na tužbu.

2. Predmet postupka je zahtjev tužiteljice za naknadu štete u iznosu od 180.000,00 kuna, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama, a koji zahtjev tužiteljica temelji na tome da je stečajni upravitelj tuženika nakon otvaranja stečajnog postupka otuđio nekretninu na kojoj tužiteljica ima izlučno pravo.

3.1. U dokazne svrhe ovaj sud je pregledao i pročitao isprave i dokumentaciju sadržanu u spisu: povijesni izvadak iz sudskog registra za tuženika (listovi 5-8 spisa), potvrdu o uplati društvu MD Profil d.o.o. od 23. siječnja 2009. (list 9 spisa), potvrdu o uplati društvu Fundamentum d.o.o. od 15. siječnja 2009. (list 10 spisa), izlučni zahtjev od 28. veljače 2020. (listovi 11-12 spisa), Predugovor o kupoprodaji stana od 23. siječnja 2009. (listovi 14-15 spisa), izvadak iz zemljišne knjige za predmetnu nekretninu (listovi 16-17 spisa), Ugovor o cesiji br. 100/09 od 23. siječnja 2009. (list 18 spisa), zaključak Trgovačkog suda u Splitu, poslovni broj St-484/2013-403 od 27.

siječnja 2020. (listovi 19-21 spisa), očitovanje stečajnog upravitelja od 22. travnja 2020. (listovi 22-24 spisa), podnesak razlučnog vjerovnika od 22. studenog (list 50 spisa), izvadak o stanju predmeta St-484/2013 (listovi 51-74 spisa) te je izvršio uvid u spis Trgovačkog suda u Splitu, poslovni broj St-484/2013.

3.2. Zamjenik punomoćnika tužiteljice je na ročištu održanom 17. rujna 2021. odustao od dokaznog prijedloga koji se odnosi na saslušanje tužiteljice, dok je ovaj sud odbio kao nepotrebne prijedloge tužiteljice za izvođenjem dokaza saslušanjem svjedoka Ane Dimšić, Marka Vučemilović – Šimunovića, Ane Petršen, Zena Petršena i Josipa Leutara, kao i prijedlog tuženika za izvođenjem dokaza saslušanjem stečajnog upravitelja tuženika Ivana Sunare.

3.3. Naime, izvođenje dokaza saslušanjem svjedoka Ane Dimšić, Marka Vučemilović – Šimunovića, Ane Petršen, Zena Petršena i Josipa Leutara predloženo je na okolnost plaćanja kapare, odnosno kupoprodajne cijene, a koju činjenicu je bilo moguće utvrditi ocjenom materijalnih dokaza priloženih spisu, kao i uvidom u spis ovog suda poslovni broj St-484/2013, pa bi saslušavanje tih svjedoka dovelo do nepotrebnog odugovlačenja postupka i u suprotnosti je s načelom ekonomičnosti, a ne bi dovelo do drugačije odluke suda. Isto tako, ovaj sud je odbio kao nepotreban prijedlog tuženika za saslušanjem stečajnog upravitelja tuženika jer tuženik nije niti precizirao na koje okolnosti predlaže njegovo saslušanje. Stoga, kako su sve odlučne činjenice važne za donošenje odluke u ovoj pravnoj stvari utvrđene ocjenom materijalnih dokaza koji su sadržani u spisu, kao i uvidom u spis ovog suda poslovni broj St-484/2013, ovaj sud je ocijenio da izvođenje tih dokaza nije potrebno.

4. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

5.1. Među strankama tijekom postupka nije bilo sporno da su tuženik kao prodavatelj i tužiteljica kao kupac 23. siječnja 2009. zaključili Predugovor o kupoprodaji stana i to baš stana u višestambenoj građevini u Osijeku, ulica Martina Divalta 111, sagrađenog na čestici 6959 k.o. Osijek, stana broj 8, ukupne neto površine 31.23 m².

5.2. Nadalje, među strankama nije bilo sporno ni to da je kupoprodajna cijena ugovorena u iznosu od 38.500,00 EUR-a, kao ni to da se kupoprodajnu cijenu tužiteljica obvezala platiti na žiro račun društva MD Profil d.o.o. i to 33.000,00 EUR-a po potpisu predugovora, od čega 4.500,00 EUR-a na ime kapare, a 28.500,00 EUR-a na ime dijela ugovorene kupoprodajne cijene, dok se iznos od 5.500,00 EUR-a tužiteljica obvezala platiti pri primopredaji stana.

5.3. Među strankama nije bilo sporno ni to da ja je 23. siječnja 2009. između tuženika kao cedenta, tužiteljice kao cesusa i trgovačkog društva MD Profil d.o.o. sklopljen Ugovor o cesiji br. 100/09, a kojim ugovorom je cedent prenio na cesionara potraživanje u iznosu od 38.500,00 kuna iz predmetnog predugovora o kupoprodaji stana.

5.4. Isto tako, među strankama nije bilo sporno ni to da su stranke predugovorom preuzele obvezu sklopiti ugovor o kupoprodaji predmetnog stana, a u koji ugovor se tuženik obvezao unijeti klauzulu kojom će kupcu dozvoliti uknjižbu prava vlasništva, kao ni to da taj ugovor nikada nije sklopljen.

5.5. Nadalje, među strankama nije bilo sporno ni to da tužiteljica raspolaže potvrdom o uplati od 23. siječnja 2009. kojom je trgovačko društvo MD Profil d.o.o. potvrdilo da je tužiteljica uplatila dio duga po cesiji 100/09 u iznosu od 33.000,00 EUR-a te da preostali dug iznosi 40.726,00 kuna.

5.6. Nadalje, među strankama nije bilo sporno ni to da tužiteljica raspolaže potvrdom društva Fundametnum d.o.o. od 15. siječnja 2009. kojom je potvrđeno da je ista dala tom društvu 500,00 EUR-a na ime pologa za kupovinu stana.

5.7. Među strankama nije bilo sporno ni to da se tužiteljica nalazi u posjedu predmetnog stana najkasnije od 23. siječnja 2009., kao ni to da se tužiteljica i u vrijeme podnošenja tužbe nalazila u posjedu predmetnog stana.

5.8. Nadalje, među strankama nije bilo sporno ni to da je odvjetnica Saša Pufler 28. veljače 2020. u ime tužiteljice (bez dostavljanja punomoći) stečajnom upravitelju tuženika podnijela izlučni zahtjev, sukladno odredbi članka 148. stavak 3. Stečajnog zakona. Isto tako, među strankama nije bilo sporno ni to da je stečajni upravitelj odbio taj zahtjev s obrazloženjem da punomoć nije valjana.

5.9. Među strankama tijekom postupka nije bilo sporno ni to da je stan za kojeg tužiteljica tvrdi da na njemu ima izlučno pravo prodan u stečajnom postupku koji se vodi nad tuženikom kao stečajnim dužnikom.

5.10. Nadalje, među strankama nije bilo sporno ni to da tužiteljica u ovom postupku od tuženika potražuje naknadu štete u iznosu od 180.000,00 kuna, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama, sve s obzirom na to da je stan za kojeg tužiteljica tvrdi da na njemu ima izlučno pravo prodan u stečajnom postupku koji se vodi nad tuženikom kao stečajnim dužnikom pred Trgovačkim sudom u Splitu pod poslovnim brojem St-484/2013.

5.11. Kao sporno u ovom postupku trebalo je utvrditi je li tužiteljica imala izlučno pravo na stanu koji je predmet predugovora o kupoprodaji zaključenog između tužiteljice i tuženika 23. siječnja 2009., odnosno u svezi s tim – pripada li tužiteljici pravo na naknadu štetu uslijed otuđenja predmetnog stana u stečajnom postupku.

6.1. Odredbom članka 79. stavak 1. Stečajnog zakona ("Narodne novine" broj 44/96., 161/98., 29/99., 129/00., 123/03., 197/03., 187/04., 82/06., 116/10., 25/12., 133/12., 45/13. i 71/15. – dalje: SZ/96), a koji je u ovoj pravnoj stvari primijeniti na temelju odredbe članka 441. stavak 1. Stečajnog zakona ("Narodne novine" broj 71/15. i 104/17.) propisano je da osoba koja na temelju kojega svoga stvarnoga ili osobnoga prava može dokazati da neki predmet ne spada u stečajnu masu, nije stečajni vjerovnik. Njeno će se pravo na izdvajanje predmeta utvrđivati prema pravilima koja važe za ostvarivanje tih prava izvan stečajnoga postupka.

6.2. Odredbom članka 80. stavak 3. SZ/96 propisano je da ako je predmet čije se izdvajanje moglo tražiti otuđio privremeni stečajni upravitelj prije otvaranja stečajnoga postupka ili stečajni upravitelj nakon toga, izlučni vjerovnik može, po svom izboru, zahtijevati da se na njega prenese pravo na protučinidbu ako ona još

uvijek nije izvršena, ili zahtijevati protučinidbu iz stečajne mase ako se ona još uvijek iz te mase može izdvojiti ili tražiti naknadu pretrpljene štete kao vjerovnik stečajne mase.

6.3. Odredbom članka 1045. stavak 1. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 35/05., 41/08., 125/11., 78/15. i 29/18. – dalje: ZOO) propisano je da je onaj tko drugome prouzroči štetu, dužan naknaditi je, osim ako ne dokaže da je šteta nastala bez njegove krivnje.

6.4. Članak 1046. ZOO-a propisuje da je šteta umanje nečije imovine (obična šteta), sprječavanje njezina povećanja (izmakla korist) i povreda prava osobnosti (neimovinska šteta).

7. Po provedenom postupku, ocjenom svih izvedenih dokaza, utvrđene su sljedeće odlučne činjenice:

- da su tuženik kao prodavatelj i tužiteljica kao kupac 23. siječnja 2009. zaključili Predugovor o kupoprodaji stana i to baš stana u višestambenoj građevini u Osijeku, ulica Martina Divalta 111, sagrađenog na čestici 6959 k.o. Osijek, stana broj 8, ukupne neto površine 31.23 m²,
- da je kupoprodajna cijena ugovorena u iznosu od 38.500,00 EUR-a,
- da se tužiteljica kupoprodajnu cijenu obvezala platiti na žiro račun društva MD Profil d.o.o. i to 33.000,00 EUR-a po potpisu predugovora, od čega 4.500,00 EUR-a na ime kapare, a 28.500,00 EUR-a na ime dijela ugovorene kupoprodajne cijene, dok se iznos od 5.500,00 EUR-a tužiteljica obvezala platiti pri primopredaji stana,
- da je 23. siječnja 2009. između tuženika kao cedenta, tužiteljice kao cesusa i trgovačkog društva MD Profil d.o.o. sklopljen Ugovor o cesiji br. 100/09, a kojim ugovorom je cedent prenio na cesionara potraživanje u iznosu od 38.500,00 EUR-a iz predmetnog predugovora o kupoprodaji stana,
- da tužiteljica raspolaže potvrdom o uplati od 23. siječnja 2009. kojom je trgovačko društvo MD Profil d.o.o. potvrdilo da je tužiteljica uplatila dio duga po cesiji 100/09 u iznosu od 33.000,00 EUR-a te da preostali dug iznosi 40.726,00 kuna,
- da tužiteljica raspolaže potvrdom društva Fundametnum d.o.o. od 15. siječnja 2009. kojom je potvrđeno da je ista dala tom društvu 500,00 EUR-a na ime pologa za kupovinu stana,
- da ugovorne strane nikada nisu sklopile glavni ugovor o kupoprodaji stana,
- da se tužiteljica nalazi u posjedu predmetnog stana najkasnije od 23. siječnja 2009., a koji posjed traje i u vrijeme podnošenja tužbe,
- da je odvjetnica Saša Pufler 28. veljače 2020. u ime tužiteljice (bez dostavljanja valjane punomoći) stečajnom upravitelju tuženika podnijela izlučni zahtjev, sukladno odredbi članka 148. stavak 3. Stečajnog zakona, a koji zahtjev je stečajni upravitelj tuženika odbio s obrazloženjem da punomoć nije valjana,
- da je stan za kojeg tužiteljica tvrdi da na njemu ima izlučno pravo prodan u stečajnom postupku koji se vodi nad tuženikom kao stečajnim dužnikom,
- da tužiteljica u ovom postupku od tuženika potražuje naknadu štete u iznosu od 180.000,00 kuna, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama, sve s obzirom na to da je stan za kojeg tužiteljica tvrdi da na njemu ima izlučno pravo prodan u stečajnom postupku koji se vodi nad tuženikom kao stečajnim dužnikom pred Trgovačkim sudom u Splitu pod poslovnim brojem St-484/2013.

8.1. S obzirom da tužiteljica tvrdi kako je ista izvanknjižna vlasnica nekretnine upisane u zemljišnu knjigu Općinskog suda u Osijeku, Zemljišnoknjižni odjel Osijek, Z.U. 2021, k.o. Osijek, sagrađene na k.č.br. 6959, stambena zgrada i dvorište Martina Divalta 111 i to 8. etaža, 153/10000, stan 8/1 na I. katu, te da na tom stanu ima izlučno pravo pa da u ovom postupku može tražiti naknadu štete iz razloga što je stečajni upravitelj taj stan prodao u stečajnom postupku, trebalo je najprije utvrditi je li tužiteljica stekla pravo vlasništva predmetnog stana.

8.2. Odredbom članak 114. stavak 1. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima ("Narodne novine" broj 91/96., 68/98., 137/99., 22/00., 73/00., 129/00., 114/01., 79/06., 141/06., 146/08., 38/09., 153/09., 143/12. i 152/14. – dalje: ZVDSP) propisano je da se vlasništvo može steći na temelju pravnoga posla, odluke suda, odnosno druge nadležne vlasti, nasljeđivanjem i na temelju zakona, dok je odredbama članaka 159. i 160. tog Zakona propisano pod kojim uvjetima se vlasništvo stječe na temelju dosjelošći kao jednom od načina stjecanja prava vlasništva na temelju zakona.

8.3. Odredbom članka 159. stavak 1. ZVDSP-a propisano je da se dosjelošću stječe vlasništvo stvari samostalnim posjedom te stvari ako taj ima zakonom određenu kakvoću i neprekidno traje zakonom određeno vrijeme, a posjednik je sposoban da bude vlasnikom te stvari, dok iz stavka 2. istog članka proizlazi kako samostalni posjednik čiji je posjed nekretnine zakonit, istinit i pošten stječe tu nekretninu dosjelošću u vlasništvo protekom deset godina neprekidnoga samostalnog posjedovanja.

8.4. Odredbom članka 160. stavak 1. ZVDSP-a propisano je kako vrijeme potrebno za dosjelošt počinje teći onoga dana kad je posjednik stupio u samostalni posjed stvari, a završava se istekom posljednjega dana vremena potrebnoga za dosjelošt.

8.5. Stoga, trebalo je utvrditi je li tužiteljica stekla pravo vlasništva predmetnog stana dosjelošću, odnosno u svezi s tim - je li tužiteljica imala izlučno pravo na predmetnoj nekretnini i ostvaruje li pravo na naknadu štete sukladno odredbi članka 80. stavak 3. SZ/96 s obzirom na to da je ta nekretnina prodana u stečajnom postupku.

8.6. Naime, da bi tužiteljica stekla pravo vlasništva predmetne nekretnine potrebno je da je imala zakonit, istinit i pošten posjed te nekretnine neprekidno deset godina.

8.7. Odredbom članka 18. stavak 1. ZVDSP-a propisano je da je posjed zakonit ako posjednik ima valjani pravni temelj toga posjedovanja (pravo na posjed), da je posjed istinit ako nije pribavljen ni silom, ni potajno ili prijevarom, ni zlouporabom povjerenja (članak 18. stavak 2. ZVDSP-a), a da je pošten ako posjednik kad ga je stekao nije znao niti je s obzirom na okolnosti imao dovoljno razloga posumnjati da mu ne pripada pravo na posjed (članak 18. stavak 3. ZVDSP-a).

8.8. Među strankama nije sporno da se tužiteljica nalazi u posjedu predmete nekretnine najkasnije od 23. siječnja 2009., odnosno od potpisivanja predugovora o

kupoprodaji stana, kao ni to da se tužiteljica u posjedu tog stana nalazila i u vrijeme podnošenja tužbe (20. srpnja 2020.).

8.9. Dakle, iz navedenog proizlazi kako tužiteljica predmetnu nekretninu posjeduje duže od deset godina. Međutim, kako bi se utvrdilo je li tužiteljica stekla vlasništvo predmetne nekretnine dosjelošću, bilo je potrebno utvrditi kakav je posjed imala tužiteljica, odnosno je li isti bio zakonit, istinit i pošten (kvalificirani posjed).

8.10. Po ocjeni ovog suda, tužiteljica je imala valjani temelj posjedovanja, a to je bio Predugovor o kupoprodaji predmetnog stana iz kojeg proizlazi da se tuženik kao prodavatelj obvezao tužiteljici kao kupcu predati u posjed predmetni stan, a što je i učinjeno. Isto tako, tužiteljica je imala i istinit posjed s obzirom na to da njen posjed nije pribavljen silom, potajno, prijevarom niti zlouporabom povjerenja nego je ista na temelju tog predugovora o kupoprodaji stupila u posjed predmetnog stana. Međutim, po mišljenju ovog suda, tužiteljica nije imala pošten posjed.

8.11. Naime, iz činjeničnih navoda tužbe, kao i iz isprava koje su dostavljene uz tužbu, proizlazi kako je između stranaka ugovorena kupoprodajna cijena u iznosu od 38.500,00 EUR-a, dok tužiteljica tvrdi kako je iznos od 33.000,00 EUR-a platila društvu MD Profil d.o.o., a 500,00 EUR-a društvu Fundamentum d.o.o. Dakle, iz navedenog proizlazi da niti tužiteljica ne tvrdi da je platila kupoprodajnu cijenu u cijelosti. Stoga, po ocjeni ovog suda, tužiteljica nije bila pošten posjednik predmetne nekretnine jer je istu posjedovala iako je znala da nije u cijelosti platila kupoprodajnu cijenu pa da ne može niti steći pravo vlasništva iste.

8.12. Osim toga, uvidom u izvješće stečajnog upravitelja tuženika koje je sadržano na listovima 574-583 spisa Trgovačkog suda u Splitu, poslovni broj St-484/2013, utvrđeno je kako tužiteljica nije dostavila dokaz o uplati kupoprodajne cijene pa da je iz tog razloga stečajni upravitelj predložio da donese rješenje o prodaji tog stana.

8.13. Naime, iako je tužiteljica u spis dostavila potvrde trgovačkih društava MD Profil d.o.o. i Fundamentum d.o.o. iz kojih proizlazi da je tužiteljica trgovačkom društvu MD Profil d.o.o. platila iznos od 33.000,00 EUR-a, a trgovačkom društvu Fundamentum d.o.o. iznos od 500,00 EUR-a, a za koje uplate nije utvrđeno da su uistinu izvršene, čak i kad bi se smatralo da su iste valjan dokaz o uplati kupoprodajne cijene, ostaje nepobitna činjenica da tužiteljica kupoprodajnu cijenu nije uplatila u cijelosti pa ista nije mogla biti niti pošten posjednik predmetnog stana.

8.14. Stoga, kako iz naprijed navedenog proizlazi kako tužiteljica nije stekla pravo vlasništva predmetnog stana dosjelošću, tužiteljica nema niti izlučno pravo na predmetnom stanu, pa u ovom postupku ne može osnovano od tuženika potraživati naknadu štete sukladno odredbi članka 80. stavak 3. SZ/96.

8.15. Slijedom navedenog, valjalo je odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan (točka I. izreke).

9.1. Kako je tuženik u cijelosti uspio u postupku, odluka o troškovima postupka donesena je sukladno odredbi članka 154. stavak 1. ZPP-a kojom je propisano da je stranka koja u cijelosti izgubi parnicu dužna protivnoj stranci i njezinu umješacu

nadoknaditi troškove izazvane vođenjem postupka, u svezi s odredbama članaka 164. stavak 1. i 2. ZPP-a i 155. stavak 1. ZPP-a.

9.2. Odredbom članka 164. stavak 1. ZPP-a propisano je da o naknadi troškova odlučuje sud na određen zahtjev stranke, bez raspravljanja, dok iz stavka 2. istog članka proizlazi da je stranka dužna u zahtjevu određeno navesti troškove za koje traži naknadu.

9.3. Odredbom članka 155. stavak 1. ZPP-a propisano je da će sud prilikom odlučivanja o troškovima postupka stranci odrediti naknadu samo onih troškova koji su bili potrebni za vođenje parnice. O tome koji su troškovi bili potrebni te o visini troškova odlučuje sud ocjenjujući brižljivo sve okolnosti, osobito vodeći računa o pravilima ovoga Zakona koja za pripremanje glavne rasprave određuju upućivanje podnesaka i jedno pripremno ročište te jedno ročište za glavnu raspravu.

9.4. Po ocjeni ovog suda, uzimajući u obzir vrijednost predmeta spora od 180.000,00 kuna, tuženiku je valjalo priznati 250 bodova za sastav odgovora na tužbu (Tbr. 8.1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj 142/2012., 103/2014., 118/2014. i 107/2015. – dalje: Tarifa), u svezi s Tbr. 7.1. Tarife), po 250 bodova za zastupanje na ročištima održanim 18. ožujka 2021. i 17. rujna 2021. (Tbr. 9.1. Tarife), 250 bodova za sastavljanje podneska od 22. srpnja 2021. (Tbr. 8.1. Tarife) te 25 bodova za sastavljanje podneska od 21. prosinca 2020. (Tbr. 8.3. Tarife), odnosno ukupno 1.025 bodova. Kako vrijednost boda iznosi 10,00 kuna (Tbr. 50. Tarife), tužitelju je valjalo priznati ukupno 10.250,00 kuna, uvećano za 25% PDV-a (2.562,50 kuna), odnosno sveukupno 12.812,50 kuna.

9.5. Dakle, po ocjeni ovog suda, tuženiku osnovano pripada 12.812,50 kuna na ime troškova postupka.

9.6. Zahtjev tuženika za naknadu troškova sudske pristojbe za odgovor na tužbu u visini od 1.075,00 kuna nije osnovan.

9.7. Naime, sukladno članku 4. stavak 1. točka 2. Zakona o sudskim pristojbama („Narodne novine“ broj 118/18.) obveza plaćanja sudske pristojbe za odgovor na tužbu nastaje po pravomoćnom završetku postupka za svaku stranku razmjerno uspjehu u parnici.

9.8. Prema tome, obveza tuženika na plaćanje sudske pristojbe odgovora na tužbu nije ni nastala, pa tuženik ne može u ovom postupku zahtijevati naknadu tog troška. Stoga, zahtjev tuženika za naknadu troškova postupka je u tom dijelu valjalo odbiti kao neosnovan.

9.9. Slijedom navedenog, odlučeno je kao pod točkom II. izreke ove presude.

U Splitu 27. listopada 2021.

Sutkinja
Rajana Buljan

Dokument je elektronički potpisan:
RAJANA BULJAN

Vrijeme potpisivanja:
27-10-2021
10:03:15

DN:
C=HR
O=TRGOVAČKI SUD U SPLITU
2.5.4.97#f130d48523330383432323937363236
L=SPLIT
S=BULJAN
G=RAJANA
CN=RAJANA BULJAN

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude stranke mogu izjaviti žalbu. Žalba se podnosi putem ovog suda u roku od 15 (petnaest) dana od dana primitka pisanog otpravka ove presude, a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske.

Dostaviti:

- tužitelju po punomoćnici Saši Pufler, odvjetnici iz Osijeka
- tuženiku po punomoćniku Miji Jeličiću, odvjetniku u Splitu
- u spis

Broj zapisa: **eb301-48ddd**

Kontrolni broj: **0e2aa-b677a-d6d77**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=RAJANA BULJAN, L=SPLIT, O=TRGOVAČKI SUD U SPLITU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>



unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.